

## ANDREA

-----door Dries van den Akker s.j. (zie ook: [www.heiligen-3s.nl](http://www.heiligen-3s.nl))

### Betekenis

Vrouwelijke vorm van het Griekse bijvoeglijk naamwoord bij 'anèr' (= man): 'andrea': dus 'mannelijk', 'manhaftig', 'moedig'.

\*

### Bijzonderheden

Deze naam stond in 1966 te Düsseldorf en Keulen op de 3e plaats, te Berlijn, Flensburg, Nürnberg en Stuttgart op de 5e, en te Bremen en München op de 7e plaats; in 1967 te Linz op de 3e en te Berlijn, Flensburg en Karlsruhe op de 5e plaats; op de eerste plaats stond hij te Eislingen in 1969; in 1975 stond hij nog 7e te Freiburg en 8e te Heidelberg.

\*

### **Andrea Minute, Orange, martelares; † 1794; feest 9 juli.**

Andrea was kloosterzuster in de congregatie van de Sacramentinnen in de Vaucluse, Zuid-Frankrijk, op het moment dat de Franse Revolutie uitbrak. Met die Revolutie kwam er een geweldige haat tegen de Rooms-Katholieke Kerk los en dan vooral tegen de vertegenwoordigers ervan. Vandaar, dat al de vrouwelijke religieuzen uit de streek van de Vaucluse, 52 in getal, werden gearresteerd en in Orange gevangenen werden gezet.

De beschuldiging luidde: 'Ondermijning van de Nieuwe Republiek door fanatisme en bijgeloof' (lees: trouw aan het Katholieke Geloof en aan de Paus in plaats van aan de nieuwe idealen van de Revolutie en aan de leiders van de Franse Staat).

Er zijn aantekeningen teruggevonden die de zusters bijhielden. Hier volgt hun dagorde in gevangenschap:

05.00 u.: opstaan; meditatie; gebeden van de Heilige Mis (= eucharistieviering: deze mocht natuurlijk niet worden gevierd; vandaar dat men volstond de gebeden van de viering samen te bidden);

07.00 u.: ontbijt;

08.00 u.: litaniegebeden van de heiligen en andere gebeden;

09.00 u.: een aantal wordt opgeroepen om terecht te staan; men neemt troostvol afscheid... voor het leven; de zusters die achterblijven bidden voor degenen die heengaan, en overwegen Jezus' woorden aan het kruis;

18.00 u.: tromgeroffel kondigt aan, dat de veroordeelden nu het schavot bestijgen; de zusters in de gevangenis bidden voor hun medezusters de gebeden der stervenden; als het tromgeroffel stilvalt, zingen ze het Te Deum (= 'U God loven wij...')!

Geen van de zusters scheen bang te zijn. Niemand wenste de eed te tekenen die hen van de dood kon redden. Zij zongen een lied waarvan het refrein als volgt was:

Mooi niet dat de guillotine  
mij enige schrik aanjaagt!  
Mijn God laat me erdoorheen zien  
hoe een kostbaar middel het is  
om ermee op originele manier  
de hemel te verdienen.'

Van 6 tot 26 juli 1794 kwamen op deze manier 32 zusters om. Onder hen was zuster Andrea Minute, 54 jaar. Twintig ontsnapten er aan, omdat er intussen van hogerhand bevel kwam tot stopzetting van de massamoorden.

\*

### **Andrei Theodorowitz Petrov (ook Xenia Grigorievna), Sint-Petersburg, Rusland; dwaas omwille van Christus; † ca 1800; feest 11 september.**

(Volgens haar grafschrift stond zij bekend onder de naam Andrei Theodorowitz Petrov). Haar man was kolonel. Toen deze plotseling stierf, was zij pas 26, gaf het mondaine leven aan het hof op en wijdde zich verder aan een leven in dienst van Christus. Ze gaf al haar bezittingen aan de armen. Aanvankelijk zwierf zij door de straten gehuld in de kleren van haar man om zo zijn nagedachtenis levend te houden. Al snel veranderden haar kleren in lompen; wat zij toegestopt kreeg, gaf ze onmiddellijk weer weg. Gedurende de 45 jaar dat zij zo leefde, kregen de mensen in de gaten dat zij een heilige vrouw was. Op haar begraafplaats werd een kerkje gebouwd om de toeloop van pelgrims te kunnen herbergen. Ze werd heilig verklaard in 1988.